

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010281
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010281.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.09.2015, v trestnej veci proti obžalovaným Q. A. a spol., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/74/2014 zo dňa 22.01.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaných Q. A., nar. XX.XX.XXXX v W. - B. B., trvalo bytom W., N. č. XXXX/XX, ženatý, zamestnaný v spoločnosti Krypton s. r. o. W. a S. A., nar. XX.X.XXXX v W. - B. B., trvalo bytom W., N. č. XXXX/XX, vydatá, zamestnaná v spoločnosti Krypton s. r. o. W., spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad, č. 1Pv 167/2014 zo dňa 16.6.2014, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, pre skutok, že

ako rodičia mal. K. B., nar. X.XX.XXXX., žiaka 1.B triedy Strednej umeleckej školy, B. XX, K., v období školského roka 2013/2014 zanedbávali starostlivosť o jeho výchovu a povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho od 16.9.2013 do 11.2.2014 bezdôvodne vymeškal 386 vyučovacích hodín bez ospravedlnenia, hoci boli ako rodičia na jeho záškoláctvo školou opakovane upozorňovaní a vykonané opatrenia boli neúspešné, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie bližšie písomne odôvodnil, pričom v odvolaní poukazuje na tú skutočnosť, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne. Z listinných dôkazov, najmä zo správ základnej školy a výpovede triednej učiteľky, mal súd jednoznačne preukázané, že mal. K. v školskom roku 2013/2014, kedy mal ešte plniť povinnú školskú dochádzku, bezdôvodne vymeškal 384 hodín bez ospravedlnenia a to od 16.09.2013 do 11.02.2014, pričom okrem toho vymeškovával školu aj ospravedlnene a to tak, že do 31.01.2014 mal spolu vymeškaných aspoň 524 hodín, z čoho vyplýva, že do školy v čase skutku mal. K. skoro vôbec nechodil. Z výpovedí triednej učiteľky, riaditeľky školy, sociálneho kurátora a listinných dôkazov ďalej jasne vyplýva, že najmä matka síce aktívne spolupracovala so školou, no i napriek tomu vedela, že ich syn má stále plniť povinnú školskú dochádzku, vedela, že syn sústavne nechodí do školy a ona bola aj viackrát upozornená na následky s týmito súvisiace. Škola aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade sa veľmi aktívne a ochotne podieľali na zjednaní nápravy, pričom ÚPSVaR v Poprade už na začiatku ponúkol rodičom pomoc spočívajúcu pri riešení drogovej závislosti ich syna a aj v spísaní návrhu na umiestnenie mal. K. do resocializačného ústavu. Túto pomoc však odmietli s tvrdením, že sú schopní sami zabezpečiť prípadnú liečbu ich syna. Zo správ ÚPSVaR v Poprade a z prepúšťacej správy Nemocnice s poliklinikou v R. vyplýva, že mal. K.

bol od 16.11.2013 do 25.11.2013 hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení nemocnice v R., odkiaľ ho rodičia na vlastnú žiadosť vzali domov a to aj napriek rade lekára s tým, že majú vybavené umiestnenie v resocializačnom zariadení v A.. Po dôkladnom poučení rodičov bol K. po negatívnom reverze prepustený domov v doprovode rodičov, pričom mu bol odporučený nástup do resocializačného zariadenia. Zo zabezpečených dôkazov je ďalej zrejmé, že do ústavu nenastúpil, nakoľko podľa slov matky, by tam nebol šťastný a pokúsi sa situáciu zvládnuť sám. Rodičia síce synovi následne zabezpečili ambulatnú psychiatrickú a psychologickú liečbu v K., avšak bez efektu, nakoľko svojvoľné vymesťovanie mal. K. s ich vedomím pokračovalo i naďalej a bez zlepšenia. Sama matka vo svojej výpovedi pripustila, že by ocenila ráznejší prístup ku mal. K. zo strany otca.

Je teda zrejmé, že rodičia nevyužili všetky možnosti, ktoré mali k dispozícii. Mali dostatok času vyriešiť problém s nedochádzkou ich syna a to vzhľadom na dlhý čas neospravedlneného vymesťovania vyučovacieho procesu, osobnosť ich syna, výchovné problémy a informovanosti o celej situácii. Podľa názoru odvolateľa, škola, orgány sociálnoprávnej ochrany detí vyvinuli nadmernú snahu k zabezpečeniu riadnej výchovy mal. K.. Naopak snaha rodičov riešiť situáciu dohováraním, prosbami, psychologickými a psychiatrickými konzultáciami očividne neprinesla výsledky, minula sa účinku, a teda boli povinní v záujme ich syna riešiť situáciu ráznejšie a v spolupráci so súdom, umiestnením dieťaťa do resocializačného strediska.

Ďalej odvolateľ uviedol, že podľa jeho názoru, práve rodičia vytvárali podmienky na závažný spôsob života ich syna a obrana obžalovaných spočívajúca v strachu pred ich synom, ktorú podporil vo svojom odôvodnení aj súd, je v tomto prípade neopodstatnená, nakoľko ide o chlapca, ktorý mal dlhodobšie problémy tak s drogami, ako aj s inou protispoločenskou činnosťou, o čom rodičia už dlhšie vedeli.

Odvolateľ má za to, že obžalovaní sa z vedomej nedbanlivosti dopustili skutku, ktorý im bol kladený v obžalobe za vinu a dopustili sa tak prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti mali a mohli vedieť, že ich konanie povedie k trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora odôvodnil tým, že obžalovaní uviedli, že problémy v správaní ich syna riešili od roku 2012, keď sa dostal počas letných prázdnin k drogám v čase jeho kontaktu s rovesníkmi na ulici. U syna sa začala prejavovať agresivita a tak mu zabezpečili rôzne vyšetrenia a umiestnenie v resocializačnom zariadení, ale aj hospitalizáciu na Klinike detskej psychiatrie v A. a taktiež v prospech syna prijímali rôzne opatrenia počas celého nasledujúceho obdobia.

V záujme syna zabezpečili jeho preloženie zo školy, ktorú navštevoval v W. - M., kde sa učil za kuchára a od 13.9.2013 bol prijatý do 1. ročníka Strednej umeleckej školy v K.. Bezprostredne po prijatí syn mal naďalej problémy v záujme o návštevu školy a tieto riešili v spolupráci so školou a následne aj s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad. Z ich výpovedí vyplýva, že už v období pred školským rokom 2013/2014 sa u syna prejavovali sklony agresivity v prípade nesplnenia jeho požiadaviek, vyhrážky samovraždou, dopúšťal sa krádeží peňazí a vecí z domácnosti, ktoré odovzdával v záložni. Tieto prejavy syna riešili pohovormi, oneskorené príchody alebo príchody až v nasledujúci deň hlásili na políciu a syna osobne hľadali.

V žalovanom období syn mal zdravotné problémy, ale aj psychické problémy a tak zabezpečovali jeho liečenie návštevami u lekárov a podľa potreby aj jeho hospitalizáciou. Podľa ich tvrdení vykonali všetko, čo bolo v ich silách, udržiavali kontakt so školou, ale aj s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, čo malo viesť k zlepšeniu správania syna najmä vo vzťahu záujmu o návštevu školy.

Už z rozhodnutia o prijatí v rámci prestupu na SUŠ v K. je preukázané, že žiak pred prijatím úspešne vykonal talentovú skúšku a pri jeho prijatí bol zohľadnený aj jeho zdravotný stav.

Súčasťou listinných dôkazov sú aj zápisy o kontaktoch rodičov so školou, najmä s triednou učiteľkou, ale aj s riaditeľkou školy. Z týchto zápisov je možné konštatovať, že zo strany rodičov nešlo o ľahostajný postoj a hľadali vhodné riešenia na zabezpečenie riadnej dochádzky syna do školy. Zo správania syna bolo možné podľa obžalovaných v žalovanom období vyvodiť záver, že vzťah syna k drogám je v uvedenom čase v útlme, no syn bol pod ich stálym dozorom, nezistili sklony k užívaniu drog alebo alkoholu, no v uvedenom čase syn vyjadroval strach z návštevy kolektívu s obavou, že kolektív ho neprijme z dôvodu, že v minulosti sa podrobil liečeniu drogovej závislosti. Konanie obžalovaných potvrdili aj riaditeľka školy Ing. V. W., triedna učiteľka Ing. A. R., ale aj pracovník úradu práce sociálnych vecí a rodiny Mgr. W. A.. Pokiaľ rodičia odmietli záujem úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o poskytnutie pomoci pri umiestnení syna v zariadení pre mládež s výchovnými problémami, tak to bolo odôvodnené tým, že rodičia sa cítili schopnými zabezpečiť umiestnenie syna na báze dobrovoľnosti tak z ich strany, ale aj zo strany syna. Dôkazom toho je aj jeho umiestnenie na Klinike detskej psychiatrie v A., ale aj v Komunitě Ľudovítov n. o. W., prevádzka W. v predchádzajúcom školskom roku. Tieto opatrenia boli prospešné ich synovi, ale iba do toho momentu, kým sa syn nedostal do kontaktu s vlastným bratom počas pobytu rodičov a brata v uvedenom zariadení, ktoré bolo zorganizované v rámci resocializačného programu uvedeným zariadením, odkiaľ syn takmer po 6 mesačnom pobyte ušiel spolu s bratom a tým proces resocializácie ich syna bol ukončený, pretože od dňa úteku a to od 26.7.2013 už o maloletom uvedené zariadenie nemalo žiadne informácie.

Okresný súd vychádzal z ďalších dôkazov nachádzajúcich sa v spise, z ktorých vyplýva, že už 16.9.2013 do 27.9.2013 mal syn neprítomnosť v škole ospravedlnenú MUDr. H. z dôvodu zápalu priedušnice a priedušiek. Pre psychické problémy bol syn hospitalizovaný od 16.11. do 25.11.2013 na Psychiatrickom oddelení Nemocnice v R., od 2.12. do 11.12.2013 bol v domácom liečení, čo je preukázané potvrdením MUDr. H., dňa 12.12.2013 sa podrobil z iniciatívy rodičov odbornému vyšetreniu u detského psychiatra v K. u MUDr. T. a na základe odporúčania zabezpečiť individuálny študijný program so skráteným rozvrhom, rodičia mali záujem v spolupráci so školou o realizovanie navrhovaného programu. Na základe odporúčania detského psychiatra rodičia zabezpečili opakované vyšetrenia u detského psychológa MUDr. M. v priebehu mesiacov január, február 2014, čo je preukázané lekárskymi správami. Z diagnostického záveru psychológa vyplýva záver, že žiak má nadmernú trému pri odpovediach pred skupinou detí pred tabuľou a tak bolo odporúčané preferovanie písomného preverovania vedomostí žiaka. Okrem týchto vyšetrení sa zúčastnil syn obžalovaných ďalších odborných vyšetrení a to nielen u MUDr. W. - všeobecnej lekárky pre deti a dorast, ale aj u MUDr. H. - detského neurológa.

Podľa názoru okresného súdu, ďalšími dôkazmi o spolupráci rodičov žiaka so školou, ale aj s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, sú aj zápisy z pohovorov s rodičmi, z účasti najmä matky na rodičovských združeniach, ale aj pri pohovoroch rodičov za prítomnosti syna tak s pracovníkmi školy ako aj úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Z týchto dôkazov vyplýva, že žiak prisľúbil účasť na vyučovaní, ale aj na ďalších aktivitách organizovaných školou, no následne tieto prisľuby nedodrжал.

Z výsluchu K. A. zistil okresný súd, že tento mal strach žiť v kolektíve spolužiakov, obával sa prijatia do nového kolektívu, keďže stále pamätal na jeho umiestnenie v zariadení pre drogovu závislých. Svedok potvrdil, že počas prázdnin zdržiaval sa iba doma, nikde nechodil a počas prázdnin mu drogy nechýbali. Následne v školskom roku 2013/2014 tieto obavy o jeho činnosť v kolektíve pokračovali, no on prejavil záujem ukončiť školu, získať maturitu, rozvíjať športové záujmy, v čom mu rodičia chceli pomáhať. Potvrdil, že v domácnosti je nečinný, ničím rodičom nepomôže a pokiaľ ho rodičia ráno budili s tým, že má ísť do školy, tak sa medzi sebou pohádali. Okresný súd ďalej uviedol, že v osobe syna oboch obžalovaných ide o fyzicky vyspelého chlapca a obavy z použitia fyzickej sily z jeho strany proti rodičom mohli byť niekedy opodstatnené, vzhľadom na jeho prejavy nesúhlasu s konaním rodičov v jeho záujme. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy ako aj ďalšie dôkazy potom dospel okresný súd k záveru, že obžalovaní vytvárajú vhodné podmienky na zabezpečenie riadnej výchovy aj výživy svojho syna, riadne pracovali, viedli usporiadaný život a súhrn zdravotných, duševných problémov, ale aj vlastností dospievajúceho syna viedli k tomu, že žiadne prostriedky zo strany rodičov, školy a úradu práce nevedli k zmene postoja ich syna k školskej dochádzke.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora a spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd rozhodol v súlade s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. aj vyhodnotenými. Aj podľa názoru krajského súdu, rodičia K. A., teda obžalovaní, využili všetky možné dostupné prostriedky na to, aby donútili svojho syna žiť riadnym spôsobom života a navštevovať tak základnú ako aj strednú školu. Toto nakoniec vyplýva aj zo záverečného návrhu zástupcu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Mgr. M. K. na hlavnom

pojednávani dňa 22.1.2015, kedy tento uviedol, že si myslí, že rodičia urobili všetko pre to, čo bolo potrebné.

Krajský súd poukazuje na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a taktiež dospel k záveru, že okresný súd po správne zistenom skutkovom stave v súlade so zákonom rozhodol, keď oboch obžalovaných spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad č. 1Pv 167/14 v zmysle ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil, pretože nebolo preukázané, aby konanie rodičov K. A. bolo trestným činom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.